

Posudek oponenta bakalářské práce

Veronika MARTINCOVÁ, *Obraz antické mytologie ve vybraných dílech Kate O'Hearnové*.
Praha: Pedagogická fakulta UK, 2022. 94 s. Vedoucí práce: PhDr. Jan Zdichynec, PhD.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využitě autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	x			
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	x			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	x			
Autor správně cituje .	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Veronika Martincová si zvolila téma interdisciplinární, jež souzní s jejími zájmy – vedle dějepisu je to krásná literatura. V tomto případě jde o poměrně nový, respektive v našich krajích především v posledních desetiletích u dětí a mládeže velmi oblíbený, žánr fantasy. Z něj se kandidátka soustřeďuje jen na jednu autorku a jen na dva ze tří již v češtině publikovaných děl trilogie. Práci považuji za kvalitní jak po stránce analýzy literární, tak po stránce historické. V obou oblastech se autorka i díky znalosti jak antických mýtů u Hésioda,

Homéra a jejich přepracování v encyklopedickém díle Vojtěcha Zamarovského, ale hlavně v důkladném zpracování antických pramenů z pera Roberta Gravesa vedle základního vhledu kolektivu autorů, které vedl Ludvík Svoboda), tak i české odborné literatury (především v oblasti teorie literatury) a české i anglické diskuse na internetových stránkách velmi dobře pohybuje. Co se týká překladových děl v bibliografických odkazech, důležitější, než číslo vydání je jméno překladatele – každý překladatel je totiž zároveň interpretem původního díla; to platí především o překladech z mrtvých jazyků.

Kandidátka je vnímavá k dětské duši a odhaluje tak snáze i metody Kate O'Hearnové, jež jsou v díle právě z tohoto důvodu použity (skloňování jména nejvyššího římského boha, Jova ve tvaru Jupitera atd.), časté opakování rozhovorů i situací, které Veronika Martinová považuje za chybu, vidím jinak. V díle vystupuje poměrně dost postav a situací (což se objevuje i v kritickém hodnocení na internetu, s. 68), a proto autorka některé kratší pasáže opakuje, aby se v tom čtenáři neztráceli. Co se týká jména planety Titus, i zde se domnívám, že ho vybrala Kate O'Hearnová s ohledem na dětského čtenáře, aby se jim lépe vrylo do paměti, že je to planeta Titánů, kam se Olympané po zničení původního sídla, Olympu, přestěhovali. Je tu i jisté výchovné poselství – původní nepřátelství minulých generací Olympanů a Titánů je možné překovat do soužití. I děti pak mají chodit do společné školy a nevracet se k minulosti. Je však nutné se z minulosti poučit. (s. 61, 65). Tak to v životě prostě je a to je autorčino poselství. Druhým poselstvím je nutnost spolupráce a vzájemné pomoci. Toto poselství Veronika Martinová postřehla a na tento aspekt se zeptala překladatelky, která ho ovšem nevidí tak zřetelně.

Důležitý pro hodnocení bakalářské práce je vlastní názor autorky. Ten je zřejmější ze závěru (s.73-78), i když je přítomen v celé práci. Na rozdíl od Veroniky Martinové se nedomnívám, že teenegři po přečtení fantasy literatury sáhnou po encyklopediích či jiných knihách, aby zjistili, „jak to s tou antickou mytologií bylo“. Bohužel.

Otázky k obhajobě:

V abstraktu práce i na několika dalších místech píše Veronika Martinová: „Autorka [Kate O'Hearnová] při psaní knih cílila na čtenáře zhruba ve věkové kategorii 11–16 let, což její texty v mnoha ohledech ovlivnilo.“ Je to výpověď Kate O'Hearnové nebo to kandidátka vydedukovala a pokud ano, z čeho? Na s. 68 píše, že „cílová skupina jsou mladší teenageři (do 15 let)“ – z čeho to kandidátka vyvodila? Časově řadí autorka děj do „doby předtechnické“ (s. 20), jak pak vysvětlí existenci solárního transportéru (s. 20, 65 aj), mobilu (s. 37 aj.), jakéhosi „přístroje“ (prvky sci-fi, s. 25 aj.), vědeckých přístrojů (např. s. 36), to, že Náhradníci mají „ovladače“ (s. 53).

S. 58: Veronice Martinové se „nepodařilo dohledat, proč se autorka [Kate O'Hearnová] rozhodla používat jejich římské protějšky a nikoli variantu řeckou. Může ale sama zkusit najít důvod?

Doporučuji k obhajobě

Datum 16.5.2022

Podpis oponenta práce